

Kasseobligationernes Sikkerhed maa gaa forud for Udfigten for Kreditorerne til at indvinde en Kursforskel ved Udtrækningen, og da det maa antages kun at have en forsvindende Indflydelse paa Obligationernes Pris, om Udtrækningen begynder lidt tidligere eller lidt senere, har man ment at burde foreslaa denne Bestemmelse optagen.

Det følger af sig selv, at Medlemmerne maa være solidarisk ansvarlige efter Reglerne i Lov 20de Juni 1850, og at der til Opfyldelse af det solidariske Ansvar i fornødent Fald maa gøres ekstraordinær Udskrivning. De nærmere Bestemmelser med Hensyn hertil kunne formentlig overlades til Statutterne. Den under Nr. 18 foreslaaede Affattelse af § 1 Vitr. f. er saaledes i Hovedsagen kun en redaktionel Ændring, og det bemærkes udtrykkeligt, at den ikke udelukker, at der kan dannes Afdelinger, der kun subsidiært ere gensidig solidariske.

Medens det billiges, at udtrædende Medlemmer efter Vitr. k. som Regel ikke kunne faa den dem mulig tilkommende Andel i den opsparede Reserve udbetalt, forinden vedkommende Afdeling ved Indfrielse af hele sin Obligationsskuld afvikles, findes der dog at burde gives Bestyrelsen Ret til at tilstaa ethvert udtrædende Medlem Udbetaling af dets Andel i Reserven, for saa vidt denne derved ikke bringes ned under 10 pCt. af Obligationsskuden. Er dette nemlig Tilfældet, maa Foreningens Virksomhed antages at hvile paa et prøvet, solidt Grundlag, og det vilde være ubilligt, at udtrædende Medlemmer under den nævnte Forudsætning skulde efterlade deres Andel i Reserven, eftersom denne Andel ifølge den under Nr. 21 foreslaaede Affattelse af Vitr. h. kun vilde blive anvendt til Indfrielse af Kasseobligationer, altsaa til Afdrag paa de andre Medlemmers Gæld. Som Følge heraf foreslaar Udvalget under Nr. 24 en Tilføjelse til Vitr. k.

Lovforslagets § 2 er mindre heldigt redigeret, hvorfor der under Nr. 29 er fremsat Forslag til en Omredaktion, der dog ikke ændrer Paragraffens Tanke.

Det skal endnu kun bemærkes, at den paatænkte Kreditforening, saaledes som det fremgaar af et Udvalget forelagt Udkast til Statutter, ikke blot skulde omfatte industrielle Ejendomme, men ogsaa andre Ejendomme, hvis Bygninger til Dels have en særlig, ikke til Beboelse bestemt Indretning, f. Eks. Pakhuse, Hoteller og lignende. Med Hensyn til disse gælder det samme som for industrielle Ejendomme, nemlig at de bestaaende Kreditforeninger som Regel ikke tage dem i sænderlig Betragtning. Dersom det ikke blev antydet i Lovforslaget, vilde den paatænkte Kreditforening imidlertid ikke kunne udstrække sin Virksomhed dertil, og som Følge heraf foreslaas det at ændre Titlen samt Begyndelsen af § 1; jfr. Ændringsforslagene Nr. 1 og 3.

Et Mindretal (Breinholt) kan vel ganske slutte sig til Udtalelsen om, „at det ikke ved de foreliggende Anmeldelser fra 110 industridrivende om Laan af omtrent 6 Mill. Kr. kan anses godtgjort, at der er Trang til en saadan Kreditforening“, men det kan ingenlunde dele den der efter følgende Betragtning, gaaende ud paa, at lige som nogle af Udvalgets Medlemmer alligevel antage „at Foreningen paa mange Omraader vil afhjælpe en til Stede værende Trang, saaledes har Flertallet (hele Udvalget med Undtagelse af Breinholt) sluttet sig til den Betragtning, at der efter alt, hvad der foreligger, ikke er tilstrækkelig Grund til at modsætte sig Foreningens Oprettelse.“ Mindretallet skal ikke søge at efterforske, hvortil fornævnte Antagelse om en tilstedeværende Trang støtter sig, naar denne, som det udtales, ikke findes godtgjort af de talrige Laanebegæringer, og man finder saa meget mindre Anledning dertil, som det vel er en af alle anerkendt Kendsgerning, at der ikke blot i de industridrivendes Kredt, men ogsaa i alle andre Samfundskredtse findes en ofte ret dybsølt Trang til Laan overhovedet, og ganske sær-